

TYGODNIK SALWATORSKI

27.09.2015 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 39 (1084) ● Rok 22

ROK 2015 ROKIEM ŚWIĘTEGO JANA PAWŁA II

MIEJCIE ODWAGĘ IŚĆ POD PRĄD

OGÓLNOPOLSKA PIELGRZYMKA
WOŁONTARIUSZY ŚDM

3 PAŹDZIERNIKA 2015, GODZ. 9:00
SANKTUARIUM W KALWARII ZEBRZYDOWSKIEJ

KONTAKT: WOŁONTARIAT@KRAKOW2016.COM
ZAPISY: KRAKOW2016.COM

W numerze:

- Wystawa „Walczące Miasto” • Kult Niepokalanego Serca Maryi • ŚDM •
- Pielgrzymka Parafialna do Pragi - Bobolice • Anioł Stróż •

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

Red. nacz.: ks. Tomasz Gędek, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska, Krzysztof Bar,
Barbara i Andrzej Skrzyńscy

Stale współpracują:

ks. Krzysztof Biros, Felicja Niedzielska

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
(administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

*Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.*

*Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.*

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Tomasz[k,p]	nieczynne
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Krzysztof[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Ryszard[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Ryszard, ks. Krzysztof, ks. Tomasz	nieczynne

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - 2. i 4. niedziela miesiąca - od maja do października, a
od listopada do kwietnia w każdą niedzielę.

Kaplica św. Małgorzaty:

11:15 - od maja do października - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - od Wielkanocy do Wszystkich Świętych

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 17.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania
nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo
odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Na początku...

Drodzy czytelnicy Tygodnika!

Św. Jan Paweł II zawołał z żarliwością w 1998 roku, aby „Kuba otworzyła się ze wszystkimi swymi wspaniałymi możliwościami na świat i aby świat otworzył się na Kubę”. To marzenie powoli się wypełnia, gdyż nigdy nie było tak blisko porozumienia między Kubą a Ameryką i zniesienia wzajemnych barier. Przyczyniła się też do tego

ostatnia wizyta apostolska Papieża Franciszka.

W ostatnich dniach Papież przebył szlak emigranta z Północy na Południe: z ubogiej Kuby do bogatej Filadelfii, gdzie właśnie kończy się Światowe Spotkanie Rodzin. Wielu komentatorów podkreśla symboliczny wymiar tej podróży, odczytując to jako utożsamienie się Piotra naszych czasów z losem uchodźców, których fala właśnie zaczyna przelewać się przez bramy dostatniej Europy. Wydaje się, że sztuką w tej sytuacji jest być miłosiernym i roztropnym zarazem ...

W przyszłym roku również do Krakowa przybędzie wielka fala gości – uczestników Światowego Dnia Młodzieży (ŚDM). Tutaj naprawdę musimy otworzyć nasze domy - warto to zrobić, aby zostać obdarowanym przez młodych ludzi ich zapałem, entuzjazmem i żywą wiarą. Poprzez artykuły w Tygodniku Salwatorskim chcielibyśmy włączyć się w przygotowanie do tego wielkiego wydarzenia. Zaczynamy od serii przypominającej poprzednie ŚDM, tym razem w Buenos Aires. Pamiętajmy, że ŚDM to była wspaniała inicjatywa naszego wielkiego, św. Jana Pawła II. Wspierając to dzieło, możemy okazać Mu wdzięczność za wszystko, co dla nas i dla naszej Ojczyzny uczynił. Liczymy też na Państwa osobiste wspomnienia z poszczególnych ŚDM – wszelkie listy będą mile widziane!

Życzę miłej lektury Tygodnika.

Maria Gracja Krzyżanowska

O wystawie „Walczące Miasto. 1939-1945”

Dzień Podziemnego Państwa Polskiego to święto obchodzone co roku 27 września, uchwalone 11 września 1998 roku przez Sejm RP. Przypominając powołanie Służby Zwycięstwu Polski w okupowanej jeszcze Warszawie, posłowie stwierdzili w uchwale: „To historyczne wydarzenie zapoczątkowało budowę Polskiego Państwa Podziemnego, fenomenu w dziejach nie tylko II wojny światowej”.

Fenomen Polskiego Państwa Podziemnego

O niezwykłości cywilnych struktur konspiracyjnego państwa postanowili krakowianom przypomnieć twórcy wystawy „Walczące Miasto. 1939-1945”, która właśnie odbywa się w oddziale Muzeum Historycznego Krakowa Fabryka Schindlera. Jej wernisaż miał miejsce 16 września br. „Nie zdążyły umilknąć działa broniącej się Warszawy, gdy 27 września 1939 r. na podstawie upoważnienia przebywającego w Rumunii Naczelnego Wodza została powołana do życia Służba Zwycięstwu Polski – pierwsza w założeniu ogólnokrajowa konspiracyjna organizacja polityczno-wojskowa. Podziemie było w przeważającej większości zorganizowane na wzór normalnie funkcjonującego organizmu państwowego. Było fenomenem w skali okupowanej Europy m.in. dlatego, że było tworzone przez społeczeństwo, które dzisiaj moglibyśmy nazwać obywatelskim. Zmagając się każdego dnia z realną groźbą śmierci, Polacy potrafili wspólnie zbudować strukturę ponad podziałami, by walczyć o niepodległość” [1].

Jak pisze w katalogu do wystawy jej kurator, Tomasz Stachów, „w świadomości społeczeństwa, głównie wskutek zaniechań, jakich dopuszczono się względem tematu okupacji w szkolnych programach nauczania, funkcjonuje przede wszystkim przekaz o walce Armii Krajowej (AK). Oczywiście jest to bardzo ważne, bo AK była niezwykle istotnym elementem Polskiego Państwa Podziemnego, nie można jednak zapominać, że była cała rzesza ludzi, którzy walczyli o niepodległość bez broni w ręku – w ramach cywilnych struktur podziemia. Wojsko nie byłoby w stanie wypełniać powierzonych mu zadań, gdyby nie zaplecze społeczne i polityczne. Tylko przez podtrzymywanie na duchu uciemiężonego terrorem społeczeństwa, można je było zachęcać do walki. Działo się to m.in. przez kolportaż prasy podziemnej, tajne nauczanie, podziemne sądy i samopomoc. Dawało to nadzieję na lepsze jutro i świadectwo tego, że jest gdzieś zakonspirowana rodzima władza, która pamięta o losach swoich obywateli” [2].

Wystawa porusza trzynaście zagadnień związanych z historią konspiracji cywilnej w okresie okupacji niemieckiej, a wśród nich utworzenie Delegatury Rządu RP na Kraj, podziemie polityczne w Krakowie, Kierownictwo Walki Cywilnej, Rada Pomocy Żydom (Żegota), tajne nauczanie, łączność radiowa, opieka społeczna, informacja i prasa. Co czyni ją interesującą, to fakt, iż wielka historia opowiedziana jest poprzez przybliżenie zwiedzającemu losów konkretnych osób zaangażowanych w walkę podziemia. I tak najważniejszą częścią każdego segmentu wystawy są biogramy, fotografie i inne eksponaty, pochodzące głównie z archiwów rodzinnych, dotyczące konkretnych postaci. Ukazują one historie ludzi i ich dzieło na danym odcinku konspiracji w Krakowie w latach 1939-1945.

Tajne nauczanie

Jednym z „frontów” cywilnej walki o niepodległość ukazanych na wystawie jest tajne nauczanie, polska odpowiedź na zarządzenie władz okupacyjnych z jesieni 1939 r. o zamknięciu wszystkich szkół średnich i wyższych. Polska młodzież mogła kształcić się jedynie na szczeblu podstawowym, w szkołach powszechnych i zawodowych.

Jeśli chodzi o tajne komplety na poziomie szkół średnich, to „geneza tajnego nauczania sięga początków okupacji. Konspiracyjne szkolnictwo było reakcją na politykę Niemców, formą walki o świadomość narodową, o przetrwanie, o niepodległość. Na początku 1941 r. powstała w Krakowie komórka Departamentu Oświaty, to jest Okręgowe Biuro Szkolne. Faktem bez precedensu było powołanie tej formacji zanim ukonstytuowała się Okręgowa Delegatura Rządu” [3]. „W samym Krakowie w roku szkolnym 1940/1941 na tajnych kompletach gimnazjum i liceum zarejestrowano 1250 uczniów, a w roku 1942/1943 – 1650. W mieście znajdowało się 18 zorganizowanych ośrodków tajnego nauczania, w których funkcjonowało 380 kompletów” [4].

Natomiast idea powołania do życia tajnych kompletów uniwersyteckich w Krakowie „zrodziła się w KL Dachau. Jej pomysłodawcami byli najmłodsi pracownicy naukowcy aresztowani 6 listopada 1939 r. podczas akcji Gestapo przeciwko profesorom uniwersyteckim, która przeszła do historii pod nazwą Sonderaktion Krakau. Po uwolnieniu przez Niemców z obozów koncentracyjnych aresztowanych wtedy profesorów, duża część z nich po powrocie do domu włączyła się w działalność podziemnego Uniwersytetu Jagiellońskiego (UJ). Jego rektorem został prof. Władysław Szafer. Organizacją tajnych kompletów akademickich zajmował się prof. Mieczysław Małecki, który prowadził kancelarię podziemnego uniwersytetu przy ul. Podwałe 2” [5]. Warto w tym miejscu przypomnieć, że sercem tajnego uniwersytetu był również prywatny dom prof. Małeckiego na Zwierzyńcu, przy ul. Spadzistej (obecnie Vlastimila Hofmana). Gorąco zachęcam do odwiedzenia tej pouczającej wystawy!

Maria Gracja Krzyżanowska

Wystawa „Walczące Miasto 1939-1945”

17 września 2015 roku – 21 lutego 2016 roku

Godziny otwarcia: *poniedziałek 10.00-14.00, wtorek - niedziela 9.00-17.00*

Fabryka Emalia Oskara Schindlera, ul. Lipowa 4

Bibliografia:

1. Katalog wystawy „Walczące Miasto. 1939-1945”, s. 7 – przedmowa, dyr. MHK Michał Niezabitowski.
2. Katalog wystawy „Walczące Miasto. 1939-1945”, s. 10-11 – artykuł „O wystawie”, kurator Tomasz Stachów.
3. Katalog wystawy „Walczące Miasto. 1939-1945”, s. 66 – artykuł „Cywilne struktury Polskiego Państwa Podziemnego w Krakowie”, Grzegorz Ostasz.
4. Katalog wystawy „Walczące Miasto. 1939-1945”, s. 23 – artykuł „O wystawie”, kurator Tomasz Stachów.
5. Katalog wystawy „Walczące Miasto. 1939-1945”, s. 23-24 – artykuł „O wystawie”, kurator Tomasz Stachów.

Kult Niepokalanego Serca Maryi

Nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca, z jego ideą wynagradzającą, w swoim centrum ma Niepokalane Serce Maryi. Bóg w objawieniach fatimskich ukazuje nam Serce Niepokalane jako ratunek dla świata. Jednak kult Serca Matki Zbawiciela nie rozpoczął się od wspomnianego wyżej nabożeństwa. Trwa on w Kościele od jego początku. Dla pierwszych chrześcijan oddawanie czci Maryi było oddawaniem czci Jezusowi, Jej Synowi, naszemu Zbawcy i Bogu. Oddając cześć Maryi Matce Boga zawierzali się Jej opiece i Ją naśladowali rozważające życie i naukę Jej Boskiego Syna.

Z upływem wieków w chrześcijańskiej pobożności i teologii następuje rozwój kultu Serca Maryi. Cześć dziewiczego, czystego Serca Maryi, przepełnionego miłością do Boga, z którego wychodziły słowa i czyny posłuszne woli Boga, głosili tacy święci jak: św. Bonawentura, św. Matylda z Hackeborn i św. Gertruda Wielka, św. Bernard ze Sieny nazywany, doktorem Niepokalanego Serca Maryi, czy św. Franciszek Salezy. Wszyscy oni, rozwijając kult Serca Maryi, troszczyli się o ukazanie jego fundamentu w jedności serca, duszy i życia Jezusa i Maryi.

Wielkim orędownikiem ustanowienia liturgicznego święta Niepokalanego Serca Maryi, był działający w wieku XVII św. Jan Eudes, zwany prorokiem Serca Maryi. Założył On Zgromadzenie Jezusa i Maryi mające szerzyć kult Serca Jezusa i Maryi. Dla św. Jana jedność Najświętszego Serca Jezusa i Niepokalanego Serca Maryi była tak oczywista, że miłość i nabożeństwo do Jezusa były dla Niego równocześnie oddaniem czci Jego Matce. W 1648 roku, św. Jan Eudes wydał „Dzieło o Sercu Maryi” w którym opublikował nie tylko naukę Kościoła o Sercu Maryi ale i teksty mszy i liturgii brewiarzowej ku czci Najczystszego Serca Maryi. W swoim dziele ukazał św. Jan ewangeliczne podstawy kultu Serca Maryi, akcentując całość życia wewnętrznego Maryi, a więc Jej duchowe cnoty, doskonałości i zasługi.

Kult Najświętszego Serca Maryi miał też innych propagatorów: hierarchów Kościoła, profesorów akademickich jak i pracujących wśród ludu kapłanów. Odnosić należy także fakt, że wizjonerka i wielka apostołka kultu Najświętszego Serca Jezusowego, św. Małgorzata Maria Alacoque miała nabożeństwo do Serca Maryi i zalecała je widząc, że służy ono rozkrzewianiu kultu Serca Jezusowego.

Wielki przełom, w usamodzielnieniu kultu Najczystszego Serca Maryi, datuje się na dzień 16 grudnia 1836 roku, kiedy za zgodą swego biskupa ks. Dufriche - Desgenettes poświęcił swoją parafię Niepokalanemu Sercu Matki Bożej. W zepsutym moralnie i wrogim Kościołowi środowisku Paryża wszelkie działania duszpasterskie były bezowocne. Dopiero zwierzenie Sercu Maryi przyniosło religijne ożywienie wspólnoty, która odnotowała liczne nawrócenia. Dla uczczenia Maryi powstało tam Bractwo Najświętszego i Niepokalanego Serca Maryi. Papież Grzegorz XVI podniósł Bractwo do godności Arcybractwa i zezwolił, by w kościołach przy których będzie ono działać, obchodzono święto Najświętszego i Niepokalanego Serca Maryi. Był to potężny impuls do rozwoju kultu Serca Maryi Matki Bożej.

Pięknym zwieńczeniem rozwoju tej pobożności było zatwierdzenie święta Niepokalanego Serca Maryi dla całego Kościoła. Ogromną rolę odegrały w tym objawienia Matki Bożej w Fatimie. Papież Pius XII realizując prośby Matki Bożej, w 1942 roku zawierzył Jej Sercu cały świat, a w 1944 ustanowił święto, które po soborowej reformie liturgicznej obchodzimy w sobotę po uroczystości Najświętszego Serca Jezusowego. Zarówno samo święto, jak i fatimskie nabożeństwo wynagradzające usytuowane w pierwszą sobotę miesiąca, a więc w dzień po nabożeństwie wynagradzającym Najświęstszemu Sercu Jezusowemu, ukazują jedność kultu Serca Jezusa i Maryi.

Ks. Ryszard Pływacz

Buenos Aires – 11-12.04.1987

II Światowe Dni Młodzieży - międzynarodowe spotkanie młodych z całego świata – w 1987 roku po raz pierwszy odbyły się poza Rzymem - w Buenos Aires, gdzie Jan Paweł II zakończył swoją wizytę apostolską po krajach Ameryki Łacińskiej: Urugwaju, Chile i Argentynie. Mottem spotkania były słowa: Myśmy poznali i uwierzyli miłości jaką Bóg ma ku nam (1J 4,16). Wieczorem 11 kwietnia w największej na świecie alei, „Nove de Julio”, na czuwaniu modlitewnym zgromadziło się około miliona młodych, w tym ok. 60 tys. przybyłych spoza Argentyny. Spotkanie to było przede wszystkim dialogiem młodych z Papieżem, który odpowiadał na ich trzy pytania wyrażone w pantomimicznych inscenizacjach: „jest w nas strach, ale także nadzieja”, „pragniemy pozostać wierni, ale jesteśmy kuszeni”, „pragniemy żyć w pokoju”. Na koniec nastąpiła pełna ekspresji „paraliturgia światła”, modlitwa o pokój, przekazanie sobie znaku pokoju i błogosławieństwo. Nazajutrz, w Niedzielę Palmową 12 kwietnia, odbyły się centralne uroczystości na Plaza de Constitución, w których wzięło udział ok. 900 tys. uczestników.

Fragmenty przemówienia Ojca Świętego podczas wieczornego czuwania modlitewnego

Drodzy młodzi przyjaciele!

Przyszedłem tu, aby wśród was, młodych, trochę odpocząć. Przyszedłem, aby was słuchać, aby rozmawiać z wami i razem z wami się modlić. Chcę raz jeszcze powtórzyć to, co powiedziałem w pierwszym dniu mojego pontyfikatu: Jesteście nadzieją Papieża.

(...) Tematem tegorocznego Dnia Młodzieży, zaczerpniętym z Pierwszego Listu Jana Apostoła, okaże się wiara pierwszych chrześcijan, a zwłaszcza wiara Apostoła, który poszedł za Jezusem jako młodzieniec, i potem, aż do podeszłych lat, wzrastał w wierze i miłości. I właśnie u schyłku swoich ziemskich dni napisał: „Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam. Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim” (1 J 4, 14). Te słowa są dziś dla nas wzruszającym świadectwem tego, co nazywamy chrześcijańską młodością ducha, a która polega na niezmiennym zachowaniu wierności wobec miłości Boga. Zjednoczenie z Bogiem pozwala nam wzrastać, każdego dnia, w tej właśnie młodości. To zaś, co oddziela nas od Boga - grzech i wszelkie jego konsekwencje - nieuchronnie wiedzie nas do wewnętrznego starzenia się, opieszałości i odrętwienia, które uniemożliwiają poznawanie i przeżywanie wciąż nowej miłości Boga, objawionej nam w Chrystusie.

(...) Bóg zwraca się do nas z przejmującym i przekonującym wezwaniem o nawrócenie osobiste, które może przemienić całą naszą egzystencję tak, że nie będziemy już żyli dla samych siebie, ale dla Tego, który nas umiłował i samego siebie za nas wydał (por. Ga 2, 20).

Wierność Chrystusowi oznacza poznanie Go do głębi i stałe obcowanie z Nim jako z Mistrzem i Przyjacielem. Częsta lektura Pisma Świętego, zwłaszcza Ewangelii, uważne studium nauki Chrystusa przekazywanej z autorytetem przez Jego Kościół, przystępowanie do sakramentów i codzienna rozmowa z Jezusem w szczerej modlitwie - to uprzywilejowane sposoby wiodące do żywego poznania Chrystusa i Jego orędzia zbawienia.

Rozważenie wszystkich tych aspektów nawrócenia w wierze i miłości, prowadzi do odczucia ciężaru swoich grzechów i ograniczeń. Wówczas raz jeszcze złożcie waszą ufność w Chrystusie, który nigdy nas nie opuszcza. Zwróćcie się do łaski sakramentów, które Jezus pozostawił Kościołowi, a zwłaszcza do obfitości Bożego przebaczenia udzielanego w

sakramencie pokuty.

(...) Dziś, zwracając się do was, młodzi z Ameryki Łacińskiej, pragnę przypomnieć, że stojąc tu, w cieniu Chrystusowego krzyża jesteście wyrazicielami podwójnej nadziei: poprzez waszą młodość, która czyni was nadzieją Kościoła, i poprzez wasz związek z Ameryką Łacińską, która jest kontynentem nadziei. Wszystko to nakłada na was szczególną odpowiedzialność w obliczu Kościoła i całej ludzkości. Także i ja wiele od was oczekuję!

Pomyślcie także o pełnych powagi słowach, które Pan skierował do swoich uczniów: „Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje” (Łk 9, 23). Pragnę wam przypomnieć, że wasz krzyż, to przede wszystkim codzienna walka o to, by być dobrym chrześcijaninem. W ten bowiem sposób stajecie się współnikami odkupieńczego dzieła Chrystusa i wnosicie wkład w braterskie pojednanie ludzi i całego stworzenia z Bogiem. Jakże to wspaniały program życia, wymaga jednak wspaniałomyślności. Zastanówcie się zatem, jakie powinno być wasze życie: skoro Chrystus odkupił nas swoim męczeństwem, odpowiedzieć Mu przeciętnością byłoby brakiem konsekwencji. Wszystko to wymaga wysiłku, poświęcenia i uporczywości; wymaga, byśmy wciąż każdego dnia czuli ciężar krzyża, na naszych barkach.

Pomyślcie, że ów dar z samego siebie wymaga wyrzeczeń, zaprzeczenia własnego „ja” i afirmacji zbawczego planu Ojca. Wymaga złożenia w ofierze własnego życia i jeśli trzeba - oddania go za Chrystusa. Tak bowiem Chrystus zwraca się do każdego z nas: „Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa” (Łk 9, 24). Ten, kto myśli wyłącznie o własnych przyjemnościach lub zaspokajaniu ambicji - choćby z pozoru wydawały się najszlachetniejsze - chce „zachować swoje życie” i tym samym oddala się od Chrystusa. Musicie więc postępować tak jak Chrystus, który na krzyżu powodowany miłością najwyższą „życie swoje oddaje za przyjaciół swoich” (J 15, 13). Bądźcie ludźmi wielkiego serca! Bądźcie wrażliwi na potrzeby wszystkich waszych braci, zwłaszcza tych najbardziej potrzebujących; dostrzegajcie wszystkie materialne i duchowe formy ubóstwa, na które cierpią wasze kraje i cała ludzkość: i starajcie się przeciwdziałać całemu złu w sposób konkretny, solidarny i radykalny. Przede wszystkim jednak starajcie się

służyć ludziom tak, jak pragnie tego Bóg: nie oczekując żadnej nagrody i porzucając egoistyczne interesy.

(...) Drodzy moi przyjaciele z całego świata! Kończąc nasze spotkanie pragnę przypomnieć raz jeszcze hasło Dnia Młodzieży: "Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam". Chciałbym, by wasze życie zawsze przenikała ta wielka prawda: "Bóg jest miłością". Ta prawda bardziej aniżeli poprzez słowa została nam objawiona poprzez fakty. Prawda o miłości, która odradza wewnętrznie każdego z nas i z drogi grzesznika i buntownika zawraca na drogę dobrego i wiernego sługi (por. Mt 25, 21). Tej właśnie rzeczywistości winiecie wciąż dawać świadectwo, bo "kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim". Trwajcie w Bogu i głoscie Jego

miłość, wierni wobec Jego planu zbawienia, wielkodusność w pełnieniu służby, pogodni duchem i siłą, ożywieni szczerą modlitwą i gotowością do wyrzeczeń, uczciwością i radością, jaka płynie z dawania. A wówczas - bardziej czynem niż słowem - zaświadczyć o tym, że Bóg jest miłością.

(...) Współczesny świat tak bardzo potrzebuje waszej radości i waszej służby, waszej czystości i waszego oddania, po to by budować nowe społeczeństwo, sprawiedliwsze i bardziej braterskie, bardziej ludzkie i bardziej chrześcijańskie: nową cywilizację miłości pozostającą w służbie wszystkich ludzi, wszystkich siostr i braci. W ten sposób będziecie budować cywilizację życia i prawdy, wolności i sprawiedliwości, miłości, pojednania i pokoju.

opr. MGK

Pielgrzymka parafialna 10 – 13 sierpnia 2015 ***Bobolice – spotkanie z Matką Bolesną***

U schyłku pierwszego dnia parafialnej „Pielgrzymki do źródeł”, czyli w poniedziałek 10 sierpnia 2015 roku, przemierzaliśmy spalone słońcem Przedgórze Sudeckie, kierując się od Sanktuarium Matki Bożej w Bardzie do Srebrnej Góry, gdzie była przygotowana dla nas obiadokolacja i nocleg. W Ząbkowicach Śląskich skręciliśmy jednak na północny wschód. Rychło ukazał się cel naszej podróży – okazała, stojąca na wzgórzu, z dala widoczna „biała katedra” w Bobolicach, dużej wsi w gminie Ząbkowice Śląskie.

Podjeżdżając zostaliśmy obdarowani orzeźwiającym deszczykiem, mówiono, że pierwszym od wielu

tygodni na tych ziemiach. Wielki to był dar dla spragnionej ziemi! Skutków suszy doświadczyliśmy wnet w Srebrnej Górze.

„Katedra” w Bobolicach kryje niezwykle skarby – cudowną figurkę Matki Bożej Bolesnej, Madonny o pięknym Obliczu, ze smutkiem w oczach pełnych łez. Maryja trzyma na kolanach Ciało Swego Syna, a w Jej postawie jest wielki pokój, i tylko zastęga na policzku łza mówi o boleści Jej Matczynego Serca. Głowy Jezusa i Jego Matki zdobią barokowe złote korony.

Pieta Bobolicka zwykle czeka na swoje dzieci umieszczona nad Tabernakulum, w niszy głównego ołtarza o bogatym wystroju barokowo-rokokowym, otoczona zastępami aniołów. Zwykle tak jest. My zo

staliśmy obdarowani po raz wtóry: Maryja czekała na nas tak blisko, że można się było do Niej przytulić. Ksiądz proboszcz Krzysztof Ziobrowski umieścił Ją na ołtarzu, by była „na wyciągnięcie ręki”, by każdy z nas mógł spojrzeć w Jej oczy, delikatnie dotknąć jej szaty, uczcić.....

Za ten gest ogromnie jesteśmy wdzięczni! Przyzywając wstawienictwa Matki Bożej, zanurzyliśmy się w modlitwie słowami Koronki do Bożego Miłosierdzia w intencjach Kościoła, parafii salwatorskiej, powołań, ojczyzny, rodzin, powierzając również nasze osobiste sprawy.

Dzieje bobolickiego sanktuarium są odzwierciedleniem burzliwej historii Dolnego Śląska. W pomroce dziejów ginie, kiedy i przez kogo została wykonana, skąd przywieziona i kiedy w ogrodzie Reibnitzów we wsi Kubice zawisła na rozłożystym drzewie 60 centymetrowa piękna, gotycka, wyrzeźbiona w drewnie figura Piety. Zbudowany dla „Pani spod drzewa” kościół był wielokrotnie rozbudowywany. W XVI w. znalazł się w rękach protestantów. Katolicy odzyskali go dopiero po 131 latach - 28 października 1648 roku. Świątynia została włączona do parafii w Zwróconej, stając się kościołem filialnym, jak to jest zresztą i teraz. W odzyskanym kościele nie było jednak Piety. Wróciła tu pod koniec XVII wieku po wielu wydarzeniach będących skutkiem ówczesnego niespokojnego czasu.

Na początku XVIII w. rozpoczęto rozbudowę świątyni, której wnętrzu nadano barokowy charakter. Przyciągają w nim uwagę: ołtarz główny i

Z powodu białej fasady, strzelistości wież i monumentalności kościół przez miejscowych został nazwany „białą katedrą”. Całe wyposażenie świątyni jest barokowe i rokokowe i pochodzi z XVIII wieku. Przyciągają uwagę ołtarze: ołtarz główny z płaskorzeźbami „Złożenie do grobu” i „Ofiara Melchizedeka” i osiem rozbudowanych konfesjonałów z dwoma piętrami ornamentyki. U dołu jest pokutnik bądź pokutnica, którzy zgrzeszyli, ale dzięki ukorzeniu się przed Bogiem weszli na drogę świętości, a nad nim Ewangelista bądź Doktor Kościoła.

Przez całe wieki nie ustawał kult Matki Bożej. Przybywający tutaj wierni doznawali pocieszenia i umocnienia wracali do domów. Mówią o tym kronikarskie zapisy i liczne wota zawieszone w prezbiterium.

Po 150 latach użytkowania kościół wymaga remontu, co też jest realizowane na miarę możliwości parafii mającej do utrzymania trzy zabytkowe świątynie. Wyremontowano dach prezbiterium, poddano renowacji fasadę, a w latach dziewięćdziesiątych XX wieku odnowiono wnętrze świątyni. Nade wszystko zaś w 2003 roku przywrócono blask najcenniejszemu Skarbowi tego miejsca – Matce Bożej Bolesnej. I z taką pięknie odnowioną dane nam było się spotkać i wyszeptać Jej, jak to czynią pielgrzymi:

*Panie Jezu Chryste, błagamy Cię w pokorze,
niech Maryja, Matka Twoja najboleśniejsza,
której Serce wraz Tobą mieczem boleści przeszyte
było,*

*wstawia się za nami do Twojego miłosierdzia teraz
i w godzinę śmierci naszej. Amen*

Zweryfikowałam informacje u źródła dzięki wspa-
niałomyślności księdza proboszcza, kustosza bobo-
lickiego sanktuarium, za co mu serdecznie dziękuję.

Janina Wiercioch
fot. E. Wiatr i A. Cyganik

Z życia Parafii

W minioną niedzielę, 20.09., na Mszy św. o godz. 10.30 modliliśmy się razem z s. Sylwaną Miernik, albertynką pochodzącą z naszej parafii. Była to Msza św. dziękczynna za śluby wieczyste, które siostra złożyła w lipcu. We Mszy św. oprócz s. Sylwany brali udział jej rodzice, rodzeństwo oraz siostry albertynki z prowincji południowej.

fot. ks. Krzysztof

Parafialny Klub Seniora na Wawelskim Wzgórzu

W ramach zwiedzania krakowskich kościołów znaleźliśmy się na Wzgórzu Wawelskim, a naszym celem była Katedra. W moim opisie najmniej jednak będzie o Katedrze! A to za sprawą gospodarza archikatedralnej parafii ks. prałata Zdzisława Sochackiego. Ksiądz Prałat postanowił bowiem zostać naszym przewodnikiem i osobiście opowiadał o swoim królestwie (zaopatrzył nas w słuchawki, co dla wielu z nas było ułatwieniem swobodnego odbioru relacji).

Opowieści Księdza Prałata bardzo różniły się od rutynowych opowiadań przewodników. Zawierały tak wiele zaskakujących informacji, że nie sposób zamieścić ich wszystkich w Tygodniku, ograniczę się tylko do niektórych:

- o Wieży Srebrnych Dzwonów, na której w 2014 r. zawisł dzwon „Jan Paweł II”. W wieży tej od prawie 500 lat była wolna komora, jakby „czekała” na ten dzwon;

- o pożarze, który w 1702 r. strawił prawie całkowicie Zamek Królewski, a Katedrę oszczędził;

- o głównych drzwiach katedry, które w 2014r. nabrały malachitowego koloru. Na podstawie przeprowadzonych badań powrócono do kolorystyki sprzed wieków. Rok wcześniej kolor ten powrócił na drzwi boczne;

- o Konfesji św. Stanisława- Ołtarzu Ojczyzny, miejscu pojednań, przy którym milkną spory polityczne;

- o historii sporu Biskupa i Króla opowiedzianej jako o spotkanie dwóch osobowości, przedstawionej – odmiennie niż ma to miejsce w podręcznikach historii i przewodni-

kach - z wieloma znakami zapytania- czy król osobiście zamordował ? czy miało to miejsce przy ołtarzu?

- o relikwiarzu z doczesnymi szczątkami św. Jana Pawła II, umieszczonym przy Konfesji św. Stanisława. Bardzo oryginalny – księga z pogiętymi, poruszonymi kartami. Skojarzenie z księgą na trumnie Papieża nasuwa się samo;

- o Krzyżu św. Jadwigi Królowej, o niej samej - opowieść o młodej, (bardzo młodej) wykształconej kobiecie, wychowanej w wierze chrześcijańskiej, która przez poślubienie Jagiełły, poniosła wiarę, chrześcijaństwo poganom – Litwinom. Zmieniła Polskę, zmieniała Europę.

Przedstawione w telegraficznym skrócie informacje w żaden sposób nie oddają opowieści Księdza Prałata. W każdym słowie Księdza słychać wielkie umiłowanie miejsca, po którym nas oprowadza.

Z całego serca dziękujemy ks. Zdzisławowi za to pełne wrażeń popołudnie. Szczęść Boże!

Dziękujemy także naszemu ks. Proboszczowi za możliwość poznania tajemnic kolejnego z krakowskich kościołów. Bóg zapłać!

W imieniu Klubu Seniora

Barbara Skrzyńska
fot. Jacek Zduń

Parafialny Klub Seniora

serdecznie zaprasza wszystkich parafian na kolejne spotkanie czwartkowe.

Proponujemy projekcję filmu DVD pt.

„Bóg nie umarł”

Najgłośniejszy film religijny ostatnich lat. Wielki hit kinowy na świecie i w Polsce.

Pani Ewa Stella – Sawicka, która ten film widziała, pisze tak: „Młody człowiek rozpoczyna studia na jednej z amerykańskich uczelni. W pierwszym semestrze trafia na zajęcia z filozofii, prowadzone przez profesora - fanatycznego ateistę. Profesor na pierwszych zajęciach każe studentom napisać na kartce słynne zdanie Nietzschego „Bóg umarł” i podpisać się. Ci, którzy tego nie robią, mogą zrezygnować z zajęć lub udowodnić, że Nietzsche się myli. Z całej grupy pierwszorocznych studentów wyzwanie podejmuje tylko jeden student. Wciąż jestem pod jego wrażeniem i chciałabym, by jak najwięcej osób go zobaczyło. Nie będą żałować.”

Co było dalej? Zapraszamy do obejrzenia tego poruszającego filmu. Koniecznie trzeba go zobaczyć!

Spotykamy się **1.października w czwartek o godz. 16,30!!!** w salce „Pod plebanią”.

UWAGA: ZMIANA GODZINY ROZPOCZĘCIA SPOTKANIA

Świętych Aniołów Stróżów

*Aniele Boży, Strózu mój,
Ty zawsze przy mnie stój.
Rano, w wieczór, w dzień i w nocy
Bądź mi zawsze ku pomocy.
Strzeż duszy i ciała mego
I doprowadź mnie do żywota wiecznego.
Amen.*

Chociaż może ta modlitwa kojarzy się z dzieciństwem i dziećmi, przekonanie o istnieniu i obecności Aniołów, w tym również Aniołów Stróżów, jest jednym z ważnych elementów naszej wiary. Aniołowie są duchami stworzonymi przez Boga dla Jego chwały i pomocy ludziom. Ci, którym Bóg zleca opiekę nad ludźmi, są nazywani Aniołami Stróżami. Opieka ta trwa przez całe nasze ziemskie życie. Każdy z nas ma swojego, "osobnego" Anioła Stróża. Pismo Święte nie pozostawia wątpliwości co do istnienia aniołów, posłańców Bożych, którzy uczestniczą w dziejach zbawienia człowieka. Te czysto duchowe istoty pośredniczą między Bogiem a ludźmi. Nauka o nich jest oparta przede wszystkim na dwóch fragmentach Biblii. W psalmie 91 czytamy: Niedola nie przystąpi do ciebie, a cios nie spotka twojego namiotu, bo swoim aniołom dał rozkaz o tobie, aby cię strzegli na wszystkich twych drogach. Na rękach będą cię nosili, abyś nie uraził swej stopy o kamień.

Natomiast św. Mateusz przekazuje nam w swojej Ewangelii m.in. takie słowa Jezusa: Strzeżcie się, żebyście nie gardzili żadnym z tych małych; albowiem powiadam wam: Aniołowie ich w niebie wpatrują się zawsze w oblicze Ojca mego, który jest w niebie.

Nie są to bynajmniej jedyne teksty Pisma Świętego wskazujące na to, że Bóg posługuje się aniołami dla dobra rodzaju ludzkiego lub poszczególnych ludzi. Wystarczy przypomnieć o opiece anioła nad Hagar i jej synem, Izmaelem (Rdz 16, 7-12); anioł powstrzymuje Abrahama, by nie dokonywał zabójstwa swego pierworodnego syna, Izaaka (Rdz 22, 11), anioł ratuje Lotę i jego rodzinę (Rdz 19), anioł ratuje trzech młodzieńców od śmierci w piecu ognistym (Dn 3, 49-50) i Daniela w lwiej jamie (Dn 6-22), żywi proroka Eliasza i ratuje go od śmierci głodowej (1 Krl 19, 5-8), wyprowadza Apostołów z więzienia (Dz 5, 19-20) i ratuje św. Piotra z rąk Heroda (Dz 12, 7-23).

Aniołowie byli obecni w nauczaniu Kościoła już od pierwszych wieków, w dziełach wybitnych myślicieli chrześcijańskich. W pismach ojców Kościoła naukę o Aniołach Stróżach spotykamy już w pierwotnych dokumentach chrześcijaństwa. Św. Cyprjan (+ 258) nazywa aniołów naszymi przyjaciółmi. Św. Bazyli (+ 379) widzi w nich naszych pedagogów. Św. Ambroży (+ 397) uważa ich za naszych pomocników. Św. Hieronim (+ ok. 420) twierdzi: "Tak wielka jest godność duszy, że każda ma ku obronie Anioła Stróża". Św. Bazyli idzie dalej, gdy pisze: "Niektórzy między aniołami są przełożonymi nad narodami, inni zaś dodani każdemu z wiernych". Podobnie pisze św. Augustyn (+ 430): "Wielkim jest staranie, jakie ma Pan Bóg o ludzi. Wielką nam miłość okazał przez to, że ustanowił aniołów, aby nas strzegli". Wśród świętych, którzy wyróżniali się szczególnym nabożeństwem do Aniołów Stróżów, należałoby wymienić: św. Cecylię (+ w. III), św. Franciszkę Rzymiankę (+ 1440) i bł. Dalmacjusza, dominikanina z Gerony (+ 1341), którzy mieli szczęście często przestawać ze swoim Aniołem Stróżem, jak głoszą ich żywoty;

św. Stanisława Kostkę, naszego rodaka, patrona Polski, który z rąk anioła miał otrzymać cudownie Komunię świętą, gdy był w drodze do Dyllingen; św. Franciszka Salezego, który miał zwyczaj pozdrawiać Anioła Stróża w każdej miejscowości, do której przybywał; oraz św. Jana Bosko, którego Anioł Stróż kilka razy uratował od niechybnej śmierci w czasie czynionych na niego zamachów, kiedy posyłał mu tajemniczego psa ku obronie Aniołom oddawano cześć już w liturgii starochrześcijańskiej.

Wprawdzie pierwotne chrześcijaństwo walczące z wszelkimi przejawami pogaństwa nie rozwinęło kultu aniołów, podobnie jak powstrzymywało się od publicznego kultu Matki Bożej i świętych, jednak pierwsze wzmianki o kulcie aniołów spotykamy już u św. Justyna (+ ok. 165) w jego pierwszej Apologii. Od IV w. wyróżnia się kult św. Michała Archanioła. Aniołowie są wymieniani często w różnych liturgiach jako oddający chwałę Panu Bogu. W ikonografii spotykamy aniołów już w katakumbach (w. III).

Osobne święto pojawiło się dopiero w XV w. na Półwyspie Iberyjskim, zwłaszcza na terenie Hiszpanii oraz we Francji. W roku 1608 Paweł V pozwolił obchodzić to święto w pierwszy dzień zwykły po św. Michale. Na stałe do kalendarza liturgicznego dla całego Kościoła wprowadził je Klemens X w roku 1670. Żywą wiarą w Aniołów Stróżów wyróżniał się m.in. bł. Jan XXIII, który jeszcze jako nuncjusz apostolski przed każdym ważnym spotkaniem prosił swego Anioła Stróża o pomyślny przebieg rozmowy i jej dobre owoce.

Ogromnie ważne jest, żeby mieć świadomość, iż nie jesteśmy sami, że Anioł Stróż - Boży posłaniec - czuwa, podpowiada dobre myśli, uczy, jak oprzeć się pokusie. Jest więc Anioł Stróż jakby przedłużoną ręką Bożej Opatrzności. To dobry duch, wysłany przez Boga, by pomagać człowiekowi w drodze do zbawienia. Nauka o Aniołach Stróżach mocno tkwi w świadomości chrześcijan, którzy powierzają się Bożej Opatrzności z ufnością, a jednocześnie umacniają się wiarą, iż każdy jest „ubezpieczany” przez swojego Anioła Stróża.

Wielu ludzi bardzo sobie ceni opiekę Anioła Stróża i modli się do niego tą prostą dziecięcą modlitwą. Modlitwa ta jest pełna wiary i ufności, ale i prawdy teologicznej. Dlatego przyjęła się w nauczaniu Kościoła i należy do polskiego pacierza.

Św. Bernard zachęca, żebyśmy miłowali aniołów Bożych jako naszych współtowarzyszy życia, przewodników, opiekunów. Są nam dani przez Ojca. „Teraz bowiem jesteśmy synami Bożymi, choć jeszcze nie widać tego w pełni (...). A zresztą chociaż jesteśmy słabymi dziećmi i chociaż czeka nas długa droga, a nie tylko długa, lecz także niebezpieczna, czegoż mamy się lękać, strzeżeni przez tak wielkich stróżów?”. Ileż w tym rozważaniu głębokiej zadumy nad działaniem Bożej Opatrzności...

Wspomnienie Świętych Aniołów Stróżów uczy nas zaufania do Boga. Oczywiście, człowiek pozostaje wolny, może odsunąć się od Boga i zlekceważyć Anioła Stróża. Może mieć w nim jednak pomoc i oparcie, jeśli tylko zechce. Nie jest więc modlitwa do Anioła Stróża modlitwą infantylną - jest jak najbardziej aktualna i tym cenniejsza, że możemy się nią modlić wspólnie z dziećmi w naszych rodzinach, z ufnością powierzając nasze życie Panu Bogu.

Opr. Jadwiga Konstantynowicz

Z serwisów informacyjnych

Papież Franciszek odbył swoją pierwszą, a zarazem historyczną wizytę na Kubie. W jej trakcie spotkał się z prezydentem Kubę Raúlem Castro oraz kard. Jaime Ortegą y Alamiño. Doszło również do spotkania z Fidelem Castro, które nie było wcześniej ujęte w oficjalnym planie wizyty, jednak nie dopuszczono do rozmowy z opozycjonistami. Papież odprawił mszę świętą na Placu Rewolucji w Hawanie z udziałem ponad pół miliona wiernych.

Prezydent RP Andrzej Duda złożył w Sejmie projekt uchwały przywracającej poprzedni wiek emerytalny w Polsce - 65 lat dla mężczyzn, 60 lat dla kobiet. Zaznaczył, że projekt jest realizacją oczekiwań, nie tylko tych, którzy na niego głosowali, ale także tych, którzy głosowali na Bronisława Komorowskiego oraz tych, którzy do wyborów nie poszli.

Od początku roku w Szwecji o azyl poprosiło 60 tysięcy osób. Jak poinformowała szwedzka służba imigracyjna Migrationsverket, nawet w trakcie konfliktu w Bośni na początku lat 90. ubiegłego wieku, Szwecja nie przyjmowała tylu uchodźców. Szwecja od dawna prowadzi bardzo otwartą politykę azylową. Ponad 20 procent mieszkańców kraju urodziło się za granicą lub ma oboje rodziców urodzonych poza Szwecją.

Tymczasem tylko w ciągu ostatniego weekendu na Węgrzech zatrzymano 18 757 migrantów, którzy nielegalnie przekroczyli granicę. Władze wykupiły powierzchnię reklamową w libańskich gazetach, by poinformować potencjalnych migrantów, że nie pozwolą im nielegalnie przedostać się na swe terytorium. Z kolei władze Austrii szacują, że w weekend do tego kraju dotarło ok. 22 tys. migrantów.

W ciągu zaledwie pół roku Polacy wydali na różne produkty farmaceutyczne ponad 1,5 mld zł, w tym najwięcej suplementów diety od lat. Wydali na nie tylko w pierwszej połowie tego roku 1,54 mld zł, kupując 94,5 mln opakowań. To o 10 mln więcej niż w porównywalnym okresie zeszłego roku i 22 mln więcej w porównaniu z pierwszym półroczem 2012 r. Równolegle z tym, wydatki na reklamę suplementów i leków zwiększyły się z 1,4 mld w 2012 r. do 3,1 mld zł w 2014. Tymczasem według ekspertów suplementy to produkty, których przedawkowanie może szkodzić. "Większość lekarzy mówi głośno, że suplementy nic nie dają, a wręcz szkodzą. Ich zakup to więc wyrzucanie pieniędzy w błoto" - mówi prof. Zbigniew Fiałek, dyrektor Narodowego Instytutu Leków.

91 proc. dorosłych Polaków korzysta z telefonów komórkowych, z czego 41 proc. z klasycznych, 35 proc. ze smartfonów, a 15 proc. ma oba urządzenia - wynika z badania CBOS. Poza prowadzeniem rozmów (100 proc.), ponad trzy czwarte użytkowników telefonów komórkowych (78 proc.) wysyła i odbiera za ich pośrednictwem wiadomości SMS. Z mniej typowych dla telefonów funkcji największą popularnością (57 proc.) cieszy się aparat fotograficzny.

W niedzielnych przedterminowych wyborach parlamentarnych w Grecji ponownie zwyciężyła partia Syriza i jej lider Aleksis Cipras.

MGK

Ojciec Święty na Kubie

Niedzielę 20 września br. Ojciec Święty spędził na Kubie. Tam też odmówił modlitwę Anioł Pański. Rozważania dotyczyły „opisu z Ewangelii o tym, jak uczniowie bali się zapytać Jezusa, gdy mówił im o swej męce i śmierci. Lękali się i nie mogli zrozumieć myśli o widoku Jezusa cierpiącego na Krzyżu.” Papież powiedział, że „my także odczuwamy pokusę uciekania od własnych krzyży i od krzyży innych ludzi, oddalania się od cierpiących (...) skierujemy teraz swój wzrok na Maryję, naszą Matkę. I prosimy ją, aby nauczyła nas być obok krzyża cierpiącego brata. Obyśmy nauczyli się widzieć Jezusa w każdym człowieku zdeptanym na drodze życia; w każdym bracie głodnym lub spragnionym, nagim, uwięzionym lub chorym. Wraz z Matką, na Krzyżu, możemy zrozumieć tego, kto naprawdę <<jest najważniejszy>> i co to znaczy być razem z Panem i uczestniczyć w Jego chwale. Nauczmy się od Maryi mieć serce obudzone i zważające na potrzeby innych. Tak jak nauczyła nas w czasie wesela w Kanie, troszczmy się o małe drobiazgi życia i nie ustawiamy w modlitwie za siebie nawzajem, aby nikomu nie zabrakło winy nowej miłości i radości, którą przynosi nam Jezus.” Ojciec Święty zwrócił się do obecnych „proszę was teraz, błagajcie razem ze mną Maryję, aby wszystkie nasze troski i dążenia złożyła w Serce Chrystusa. A w sposób szczególnie prosimy za tych, którzy stracili nadzieję i nie znajdują powodów do dalszej walki; za tych, którzy cierpią z powodu niesprawiedliwości, opuszczenia i samotności; prosimy za osoby sędziwe, chore, dzieci i młodzież, za wszystkie rodziny przeżywające trudności, aby Maryja osuszyła ich łzy, pocieszyła je swą miłością matczyną, przywróciła im nadzieję i radość. Matko Święta, powierzamy Ci te Twoje dzieci z Kuby: nie opuszczaj nas nigdy! I proszę – nie zapominajcie modlić się za mnie. Dziękuję Panu, Panie Prezydencie, za wszystko, co uczynił w tej pracy dla pojednania.”

Tego samego dnia wieczorem papież spotkał się z kubańską młodzieżą w Ośrodku Kultury im. Ks. Félixa Vareli w Hawanie i wygłosił spontaniczne przemówienie. Powiedział m.in.: „Wy stoicie, a ja siedzę. Co za wstyd! Ale, wiecie dlaczego siedzę? Bo robiłem notatki z niektórych kwestii, o jakich mówił nasz kolega i o których chcę wam powiedzieć. Jedno słowo narzuciło się z całą mocą: marzyć. (...) W obiektywizm życia musi wejść zdolność do marzenia. A młody człowiek, który nie jest w stanie marzyć, ograniczony jest do samego siebie, zamknięty jest w sobie. Wszyscy marzą o rzeczach, które nigdy się nie wydarzą ... Ale marz o nich, pragnij ich, poszukuj perspektyw, otwórz siebie. Otwórz się na rzeczy wielkie (...), nie cofaj się, otwórz się. Otwórz się i marz. Marz, że świat może być z tobą inny. Marz, że jeśli dasz z siebie to, co najlepsze, przyczynisz się, by ten świat był inny. Nie zapominajcie o tym, by marzyć. Czasami dajecie się ponieść i marzycie zbyttnio, a życie odcina wam drogę. To nie ważne. Marzcie. I mówcie o waszych marzeniach. Opowiadajcie, mówcie o wielkich sprawach, jakich pragniecie, bo najważniejsza jest zdolność do marzeń – a życie opuszcza cię w połowie drogi – tym większą drogę przebyłeś. A zatem przede wszystkim marzyć. (...) Jest takie afrykańskie przysłowie, które mówi: „Jeśli chcesz iść szybko, idź sam, ale jeśli chcesz zająć daleko, idź w towarzystwie”. Chcę, abyście wy, młodzi Kubańczycy, nawet jeśli różnie myślicie, nawet jeśli macie różne punkty widzenia, szli wspólnie, razem, poszukując nadziei, poszukując przyszłości i szlachetności ojczyzny.”

Na podstawie <http://www.radiomaryja.pl/> i <http://www.niedziela.pl/>

przygotował Jan Deskur

GIMNASTYKA DLA SENIORÓW

Zapraszamy chętnych do poprawienia swojej sprawności ruchowej na zajęcia gimnastyczne, dostosowane do możliwości każdego, kto chce choć trochę się poruszać. To ważne dla naszych stawów, dla całego organizmu. Zajęcia są bezpłatne. Zaczynamy **6 października we wtorek o godz. 19.15 w Szkole Podstawowej nr 31 przy ul. Prusa.**

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

26. NIEDZIELA ZWYKŁA

27 IX 2015 r.

1. W czwartek rozpoczynamy nabożeństwa różańcowe. Przez cały miesiąc październik nabożeństwa będą odprawiane w dzień powszedni o godz. 17.30., a w niedzielę o godz. 18.30. Zachęcamy do odmawiania modlitwy różańcowej dzieci, młodzież, dorosłych nie tylko w domu, ale i w naszej świątyni. Za odmówienie modlitwy różańcowej można zyskać odpust zupełny.

2. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:
w poniedziałek – wspomnienie św. Wacława, męczennika.
we wtorek – ŚWIĘTO ŚWIĘTYCH ARCHANIOŁÓW: MICHAŁA, GABRIELA I RAFAŁA. O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w środę – wspomnienie św. Hieronima, kapłana i doktora Kościoła. Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

w I czwartek miesiąca – wspomnienie św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dziewicy i doktora Kościoła. Po mszy św. wieczornej Litania do Pana Jezusa Najwyższego Kapłana i modlitwy o nowe powołania kapłańskie i zakonne z naszej parafii.

w I piątek miesiąca – wspomnienie Świętych Aniołów Stróżów. Msza św. dla dzieci o godz. 17.00. Spowiedź św. – 6.30. – 8.30., 16.30. – 18.30. Po mszy św. wieczornej Litania do Najświętszego Serca Pana Jezusa i koronka do Miłosierdzia Bożego.

w I sobotę miesiąca – Po mszy św. wieczornej nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi i Litania do Najświętszej Maryi Panny.

3. W 1593 r. powstało w parafii Najświętszego Salwatora w Krakowie Bractwo św. Anny, które w tym roku obchodzi 421 rocznicę służby Bogu i człowiekowi w naszej wspólnocie parafialnej, w naszej archidiecezji. Bractwo św. Anny liczy obecnie 14 braci. Serdecznie zapraszamy mężczyzn do dołączenia do tej wspólnoty. Dzisiaj po mszy św. członkowie Bractwa św. Anny, będą zbierać ofiary na potrzeby swojej działalności.

4. W sobotę 3 października odbędzie się VI Diecezjalna Pielgrzymka członków Żywego Różańca do Łagiewnik, na którą zapraszamy wszystkich członków Wspólnoty Żywego Różańca.

Program pielgrzymki:

9.30. – Modlitwa w Sanktuarium św. Jana Pawła II.

10.00. – „Droga Miłosierdzia” z Sanktuarium św. Jana Pawła II do Sanktuarium Bożego Miłosierdzia.

12.00. – Eucharystia w Bazylice Miłosierdzia Bożego.

5. W naszej parafii w październiku rozpoczynamy przygotowanie młodzieży gimnazjalnej kl. I, II, III do Sakramentu Bierzmowania. Propozycje i szczegóły dotyczące terminów poszczególnych spotkań młodzieży gimnazjalnej z naszej parafii z Ks. Tomaszem i Ks. Krzysztofem są wywieszone w gablotce przed kościołem, na stronie internetowej parafii Najświętszego Salwatora w Krakowie /www.parafiasalwator.pl/ i w Zespole Szkół Ogólnokształcących nr 18.

KL. III. – Ks. Tomasz – 5.X. (poniedziałek) – godz. 19.00.

KL. II. – Ks. Krzysztof – 6.X. (wtorek) – godz. 19.00.

KL. I. – Ks. Krzysztof – 7.X. (środa) – godz. 19.00.

6. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło i Tygodnik Salwatorski.

7. W minionym tygodniu Miłosierny Bóg powołał z naszej wspólnoty parafialnej do wieczności ś. p.:

+ Józefa Wysogład – ul. Pększyca Grudzińskiego

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj im wieczne spoczywanie.

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

Cytat z „Dzienniczka Siostry Faustyny”:

„27.IX.[37] Dziś poszłyśmy z Matką Przełożoną do pewnego pana, gdzie były w druku i malowały się małe obrazeczki miłosierdzia Bożego, także wezwania i koroneczka, które już otrzymały aprobatę i także miałyśmy zobaczyć większy obraz poprawiony. Bardzo jest zbliżony, ucieszyłam się tym niezmiernie. Kiedy spojrzałam się na obraz ten, przeszła mnie miłość Boża tak żywa, że przez pewien moment nie wiedziałam gdzie jestem. (Dz. 1299)

Zapraszamy

do udziału w pierwszo sobotnich nabożeństwach wynagradzających Niepokalanemu Sercu Maryi. Najbliższe odbędzie się 3 października.

Pierwszy warunek nabożeństwa, spowiedź odprawiamy indywidualnie, drugi i trzeci warunek: komunie i różaniec w intencji wynagradzania wypełniamy na mszy i nabożeństwie różańcowym w kościele o godzinie 18.00.

Chętnych na odprawienie wspólnie czwartego warunku: rozważanie tajemnicy różańcowej - zapraszamy do sali pod plebanią, po zakończeniu nabożeństwa w kościele.

26. niedziela zwykła

(Mk 9, 38-48)

Dziś naprzeciw tolerancyjnego Pana Jezusa stają radykalni i hermetyczni uczniowie, którzy widząc człowieka wyrzucającego złe duchy, ale który nie zalicza się do uczniów Jezusa. Apostołowie w sposób ekskluzywistyczny myślą, że nie ma do tego prawa. Tylko rację może mieć ten, kto potrafi się wprost przyznać do Jezusa. Tymczasem Jezus zdaje się zauważać tych, w których jest wiele dobra, a którzy formalnie nie należą do wspólnoty uczniów Jezusa. Jest to niezwykle ważne, jeśli ma nam naprawdę zależeć na człowieku. Jezus wie, że przekreślenie kogoś od razu nie spowoduje w nim nic dobrego, a postawa zachęty, otwarcia może spowodować, że ktoś zostanie pozyskany dla królestwa Bożego.

ks. Tomasz Gętlek